

Dosar nr. 2
Operator de date cu caracter personal nr

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VÂLCEA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL

SENTINȚA Nr. . . .

Ședința publică de la
Completul compus din:
PREȘEDINTE -
Grefier -

Pe rol fiind soluționarea contestației formulată de contestatoarea S.C. .
S.R.L. cu sediul în comuna , județul Vâlcea, în contradictoriu cu
intimata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE VALCEA, cu
sediul în Rm. Vâlcea, strada , județul Vâlcea, având ca obiect
- contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns contestatoarea prin
apărătorul ales - avocat , iar intimata prin consilier juridic .
care au la dosar împuternicirea avocațială și respectiv delegația de
reprezentare.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează că
expertul contabil desemnat - a depus la
dosar nota de evaluare a onorariului (fila 156).

Apărătorul contestatoarei solicită diminuarea onorariului definitiv pentru
expertiza contabilă întrucât din nota de evaluare a onorariului, întocmit de expert,
se observă clar că acesta a stabilit un număr de ore de lucru care nu-și găsesc
justificarea reală.

Având în vedere că există o disproporție vădită între complexitatea lucrării,
volumul de lucru depus și timpul afectat întocmirii expertizei, fără ca expertul să
anexeze documente justificative așa cum dispune art.22 din O.G.2/2000, tribunalul
admite cererea reclamantei și stabilește onorariul definitiv pentru expertiza
contabilă întocmită în cauză la valoarea de 1000, în temeiul art.23 alin.1 din O.G.
nr.2/2000, diminuând astfel onorariul perceput de expertul contabil .

și înștiințează Biroul local de expertize judiciare
tehnice și contabile de pe lângă Tribunalul Vâlcea.

Se constată că onorariul în cuantum de . lei a fost achitat cu chitanțele
nr.2 - . lei și nr. - . lei (filele
141 și 157 dosar.

Dispune ca Biroul local de expertize judiciare tehnice și contabile de pe
lângă Tribunalul Vâlcea să efectueze plata către expertul contabil menționat.

La înțelegerea instanței părțile arată că nu mai au alte cereri de formulat ori
acte de depus, astfel că tribunalul constată că acțiunea se află în stare de judecată și
acordă cuvântul pe fond.

Avocat [redacted], având cuvântul pentru contestatoare, solicită admiterea acțiunii, depunând concluzii scrise pe care le susține oral. Solicită totodată, obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată.

Reprezentanta D.G.F.P. Vâlcea, având cuvântul solicită respingerea contestației și menținerea actelor administrativ-fiscale contestate, ca temeinice și legale. Organul de control fiscal a considerat că cheltuielile menționate în raportul de inspecție fiscală sunt nedeductibile conform Codului fiscal și Codului de procedură fiscală.

INSTANȚA,

Deliberând, constată următoarele:

La data de [redacted] contestatoarea S.C. [redacted] S.R.L. cu sediul în comuna [redacted], județul Vâlcea, a chemat în judecată DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE VALCEA, cu sediul în Rm. Vâlcea, strada G-ral Magheru nr.17, județul Vâlcea solicitând instanței de contencios administrativ ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea în parte a raportului de inspecție fiscală nr. [redacted], a deciziei de impunere nr. [redacted] și a deciziei nr. [redacted] în ceea ce privește impozitul pe profit suplimentar în cuantum de [redacted] lei și majorările de întârziere aferente.

În motivarea acțiunii se arată că în urma controlului fiscal realizat de către intimată s-a întocmit raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] și s-a emis decizia de impunere nr. [redacted] prin care au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în sumă de [redacted] lei constând în impozit pe profit, taxa pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente.

Împotriva acestor acte administrativ-fiscale s-a formulat contestație ce a fost soluționată de DGFP Vâlcea prin decizia nr. [redacted] în sensul că a fost admisă în parte pentru suma de [redacted] lei, reprezentând T.V.A. ([redacted] lei), majorări T.V.A. ([redacted] lei), impozit pe profit ([redacted] lei) și majorări de întârziere impozit pe profit ([redacted] lei) pentru care s-a dispus refacerea actului de control și s-a respins contestația pentru suma de [redacted] lei, reprezentând impozit pe profit și majorări de întârziere aferente acestuia.

Se precizează că prin decizia de soluționare a contestației intimata a reținut în mod greșit că petenta a încălcat dispozițiile legale cu privire la dreptul de deducere și prin urmare obligațiile suplimentare în ceea ce privește impozitul pe profit și majorările aferente acestuia nu se justifică.

Astfel se arată că în ceea ce privește suma de [redacted] lei – impozit pe profit suplimentar stabilit ca urmare a neacordării deductibilității pentru cheltuielile cu combustibilul aferent mijloacelor de transport persoane, organul fiscal a apreciat greșit că sunt aplicabile prevederile art.21 alin.4 lit."t" din Codul fiscal, deși s-a făcut dovada că petenta a utilizat combustibilul în vederea transportului personalului și ca atare beneficiază de deducerea acestor cheltuieli.

În ceea ce privește impozitul pe profit stabilit suplimentar, în sumă de [redacted] lei, ca urmare a recalculării impozitului datorat din vânzarea autoturismului „[redacted]” organul de inspecție fiscală a aplicat prevederile art.19 și 24 din Codul fiscal, fără a ține seama că autoturismul menționat a fost vândut ca piese de

schimb, întrucât în perioada de folosință a suferit o avarie care nu mai permitea punerea în circulație.

Art.6 din Codul de procedură fiscală dispune că organul fiscal este îndreptățit să aprecieze în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

Referitor la impozitul pe profit în sumă de [redacted] lei, stabilit suplimentar de organul fiscal pentru perioada [redacted], ca urmare a înregistrării în mod eronat în evidența contabilă a veniturilor și cheltuielilor, se arată că erorile de contabilizare a cheltuielilor cu materialele și serviciile aferente activității de investiții din anii 2006-2008 au avut ca efect diminuarea impozitului pe profit în anii respectivi, însă situația a fost regularizată în anul [redacted], situație în care organul de control nu putea dispune decât o sancțiune cu caracter contravențional, în temeiul Legii nr.82/1991, republicată și nicidecum stabilirea de obligații suplimentare.

Pentru suma de [redacted] lei, stabilită suplimentar ca urmare a neacordării dreptului de deducere pentru cheltuielile de funcționare pentru autoturismele societății se arată că petenta a dovedit efectuarea de cheltuieli, prezentând bonurile de achiziție ce reprezintă documente legale justificative, potrivit legislației în vigoare.

În sfârșit, referitor la impozitul pe profit în sumă de [redacted] lei se invocă faptul că organele fiscale au considerat în mod greșit că petenta nu beneficiază de dreptul de deducere pentru amortizarea achiziției apartamentului din Rm. Vâlcea fără a observa că sunt îndeplinite cerințele art.21 și 24 din Codul fiscal.

Față de precizările arătate petenta solicită admiterea contestației și anularea în parte a actelor administrativ fiscale pentru suma de [redacted] lei și majorările de întârziere aferente acestei sume.

În dovedirea acțiunii s-a solicitat proba cu acte și efectuarea unei expertize contabile.

Acțiunea este legal timbrată și s-a îndeplinit procedura prealabilă prevăzută de art.7 din Legea nr.554/2004.

Prin întâmpinarea de la filele 52-55 dosar intimata a solicitat respingerea acțiunii formulată de reclamantă ca neîntemeiată, întrucât actele administrativ-fiscale ce se contestă sunt emise cu respectarea dispozițiilor legale.

Astfel, se arată că petenta contestă suma totală de [redacted] lei, compusă din [redacted] lei – impozit pe profit și [redacted] lei – accesorii, stabilită în conformitate cu prevederile legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal.

Se precizează că petenta a vândut la data de 25 februarie 2005 cu factura fiscală seria [redacted] 3 autoturismul marca „[redacted]” cu suma de [redacted] lei și T.V.A. aferent în cuantum de [redacted] lei persoanei fizice [redacted], iar valoarea rămasă neamortizată în evidența contabilă a fost de [redacted] lei, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au constatat o pierdere de [redacted] lei.

De asemenea, s-a constatat că petenta nu a vândut mijlocul fix prin licitație sau prin unități specializate, așa cum o obligau prevederile legale, situație în care

cheltuiala cu valoarea rămasă neamortizată nu putea fi deductibilă din profitul impozabil.

Petenta datorează impozitul pe profit suplimentar în condițiile în care aceasta a înregistrat în evidența contabilă, cheltuieli de exploatare, valoarea materialelor și serviciilor puse în opera pentru lucrări de construcție a unor obiective de investiții precum: baraca metalică, platforma betonată, împrejmuire teren, amenajare sediu administrativ, fără a se înregistra și veniturile din producția de imobilizări corporale.

Mai mult, s-a stabilit că petenta a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli cu servicii (lucrări instalații electrice, etc.), aferente imobilizărilor corporale, și nu a evidențiat veniturile aferente perioadei [...] așa cum dispune art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

În perioada supusă controlului societatea a înregistrat cheltuieli cu carburanți pe bază de bonuri fiscale pentru cele două autoturisme, care exced numărului de persoane cu funcție de administrare în societate, în cuantum de [...] lei, pentru care s-a calculat un impozit pe profit suplimentar în sumă de [...] lei, potrivit art.21 alin.1 și 3 lit."n" din Codul fiscal.

Prin urmare, intimata arată că petenta datorează obligațiile suplimentare stabilite de organele fiscale motiv pentru care solicită respingerea contestației ca neîntemeiată.

Examinând acțiunea formulată de petentă în raport de motivele invocate, dispozițiile legale aplicabile și probatoriul administrat, tribunalul constată că este nefondată.

Din actele dosarului instanța reține că prin decizia de impunere nr. [...] 13 [...] și raportul de inspecție fiscală [...] au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în sumă totală de [...] lei, reprezentând [...] lei – impozit pe profit; [...] lei – accesorii aferente impozitului pe profit; [...] lei – taxa pe valoarea adăugată și [...] lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația formulată de petentă împotriva actelor administrativ-fiscale menționate a fost soluționată prin decizia nr. [...] în sensul că s-a respins contestația ca neîntemeiată pentru suma de [...] lei, reprezentând [...] lei – impozit pe profit, [...] lei – accesorii aferente impozitului pe profit și a fost desființată în parte decizia de impunere nr. [...] pentru suma totală de [...] lei, reprezentând [...] lei – T.V.A., [...] lei – accesorii; [...] lei – impozit pe profit și [...] lei – accesorii.

Prin urmare, prezenta acțiune are ca obiect contestarea sumei de [...] lei, reprezentând [...] lei – impozit pe profit și [...] lei – accesorii aferente impozitului pe profit.

În ceea ce privește impozitul pe profit în sumă totală de [...] lei organul de control a stabilit că această sumă se compune din [...] lei – cheltuieli cu combustibilul pentru autovehiculele destinate exclusiv transportului de persoane; [...] lei – reprezentând pierdere ca urmare a valorii rămase neamortizate în evidența contabilă, privind înstrăinarea autoturismului marca [...] la data de [...] suma de [...] lei – valoarea materialelor și serviciilor pentru obiective și lucrări de investiții; [...] lei – cheltuieli de funcționare pentru un

număr de patru autoturisme aflate în proprietatea petentei al căror număr excede numărului de persoane cu funcții de conducere în societate; lei – impozitul pe profit suplimentar în condițiile în care s-a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli cu amortizarea unui mijloc fix (apartament) achiziționat în data de 1997, care nu a fost utilizat în scopul obținerii de venituri și lei – accesorii aferente impozitului pe profit suplimentar.

Referitor la impozitul pe profit în sumă de lei, din probele administrate reiese că petenta datorează această sumă în condițiile în care în perioada 1997 în evidența contabilă au fost înregistrate cheltuieli cu combustibilul aferent mijloacelor de transport persoane aflate în proprietatea contribuabilului cu încălcarea dispozițiilor legale.

Astfel, în perioada 1997 petenta a înregistrat în evidența contabilă suma de lei reprezentând cheltuieli cu combustibilul pentru autovehicule destinate exclusiv transportului de persoane aflate în proprietatea sa pe baza bonurilor fiscale emise de stațiile de distribuire carburanți.

Potrivit art.21 alin.4 lit."r" din Codul fiscal „cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane cu o greutate maximă autorizată care nu depășește 3500 kg. și care nu au mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului aflate în proprietatea, sau în folosința contribuabilului, nu sunt deductibile întrucât nu se încadrează în excepțiile stipulate în mod expres de lege și anume în cazul vehiculelor care sunt utilizate exclusiv pentru intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, etc.”

Față de prevederile legale menționate în perioada 1997 petenta a achiziționat combustibil pentru funcționarea mijloacelor de transport aflate în dotarea societății pe care le-a înregistrat în evidența contabilă ca cheltuieli fără a se încadra în excepțiile prevăzute de lege și ca atare suma de lei, nu este cheltuielă deductibilă.

De asemenea, impozitul pe profit în sumă de lei este datorat de către petentă în condițiile în care aceasta a vândut un autoturism aflat în proprietatea sa sub valoarea rămasă neamortizată, fără ca vânzarea să se facă prin unități specializate sau prin licitație, organizată potrivit art.24 alin.15 și art.19 alin.1 din Codul fiscal.

În acest sens art.24 alin.15 din Codul fiscal „Pentru mijloacele fixe amortizabile deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă și orice reevaluare contabilă a acestora. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea sau din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, care reprezintă valoarea fiscală de intrare a mijloacelor fixe, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizate, folosind metodele de amortizare aplicate până la această dată.”

La rândul său art.19 alin.1 din același act normativ dispune că „profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri dintr-un an fiscal, din care se

scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare”.

Impozitul pe profit în sumă de 100.000 lei, este datorat de petentă întrucât a înregistrat în evidența contabilă ca cheltuieli de exploatare valoarea materialelor și serviciilor puse în operă pentru lucrări de construcție a unor obiective de investiții, precum baraca metalică, platforma betonată, împrejmuire teren, amenajare sediu administrativ, fără a se înregistra și veniturile din producția de imobilizări corporale.

În aceste condiții în mod corect organele de inspecție fiscală au majorat profitul impozabil aferent perioadei 12/2017 cu veniturile neînregistrate de societate, rezultând un impozit pe profit suplimentar total de 100.000 lei, conform art.212 alin.1 din Codul fiscal.

Suma de 100.000 lei impozit pe profit pentru un număr de patru autoturisme aflate în proprietatea petentei se justifică ca urmare a faptului că în perioada 12/2017 petenta a efectuat cheltuieli de funcționare și întreținere, fiind achiziționate în sistem de leasing financiar, deși numărul acestora excede numărului de persoane cu funcții de conducere în societate.

Pentru funcționarea autoturismelor menționate s-au făcut achiziții de carburanți care au fost înregistrate ca cheltuieli de exploatare, concomitent cu achiziția, fără ca societatea să întocmească documente legale de justificare a cheltuielilor și anume foi de parcurs, foi de activitate zilnică, etc.

Într-o atare situație pentru perioada menționată societatea a înregistrat cheltuieli cu carburanți numai pe baza bonurilor fiscale pentru cele două autoturisme care exced numărului de persoane cu funcție de administrare în societate în cuantum de 100.000 lei pentru care s-a calculat impozit pe profit suplimentar în sumă de 100.000 lei.

De asemenea, suma de 100.000 lei este datorată de petentă ca impozit pe profit suplimentar în condițiile în care aceasta a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli cu amortizarea unui mijloc fix (apartament) achiziționat în data de 12/2017 și care nu a fost utilizat în scopul obținerii de venituri.

Potrivit art.21 alin.1 din Codul fiscal pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

La rândul său alin.4 lit.”e” din textul de lege menționat dispune că următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii

Prin urmare, petenta a achiziționat un apartament în data de 12/2017 pentru care a înregistrat cheltuieli cu amortizarea începând cu data de 12/2017 în sumă de 100.000 lei, pe care le-a considerat deductibile la calculul profitului impozabil, deși nu a făcut dovada utilizării mijlocului fix în folosul obținerii de venituri în interesul său.

Cu privire la accesoriile în sumă de 100 lei aferente impozitului pe profit suplimentar, instanța reține că acestea se justifică în condițiile în care s-a stabilit ca fiind legal datorat impozitul pe profit în sumă totală de 100 lei.

Față de cele arătate mai sus rezultă că actele administrativ-fiscale ce se contestă de către petentă sunt legale și temeinice, iar criticile formulate nu se justifică.

Verificând și din oficiu legalitatea actelor administrativ-fiscale contestate tribunalul nu constată că au fost nesocotite dispoziții legale de ordine publică care să justifice modificarea sau anularea acestora.

Potrivit art.1 alin.1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ „Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.”

Așa fiind, tribunalul urmează să respingă acțiunea formulată de reclamantă ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea formulată de contestatoarea S.C. [] S.R.L. cu sediul în comuna [], județul Vâlcea, în contradictoriu cu intimata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE VALCEA, cu sediul în Rm. Vâlcea, strada G-ral Magheru nr.17, județul Vâlcea.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la [] la sediul Tribunalului Vâlcea.

PRESEDINTE,

GREFIER,

Red.

Tehnored